

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 210/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Hencovskou, Bajzova 1436/2, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K3-7C/265/2016 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 250/2023-21 z 8. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. K3-7C/265/2016 po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 250/2023-21 z 8. júna 2023 (ďalej len „nález ústavného súdu“). Sťažovateľ ďalej žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 3 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 11. marca 2016 bola Okresnému súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) postúpená žaloba obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pôvodný žalobca“) z 10. februára 2016 o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Pôvodný žalobca podal 8. júna 2020 návrh na pripustenie zmeny na strane žalobcu a návrh na zmenu žaloby, a to z dôvodu, že pohľadávka pôvodného žalobcu priznaná mu rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10C/45/2019 z 3. decembra 2015 v sume 52 348, 21 eur s príslušenstvom so všetkými

nárokmi a právami s ňou spojenými bola postúpená na sťažovateľa. O pripustení sťažovateľa do konania na miesto pôvodného žalobcu a rozšírení žaloby rozhodol okresný súd uznesením z 11. januára 2023 (právoplatným 6. februára 2023).

3. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti sťažovateľa mestský súd (ako súd prvej inštancie od 1. júna 2023) vo veci nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ podanie ústavnej sťažnosti odôvodnil konštatovaním, že v dôsledku nečinnosti a nehospodárnosti konania mestského súdu (pôvodne okresného súdu) dochádza k priet'ahom v napadnutom konaní, a to aj po vydaní nálezú ústavného súdu zo 14. júna 2023 konštatujúcom priet'ahy vo veci sťažovateľa.

5. Podľa názoru sťažovateľa *„odo dňa 14.06.2023, kedy Ústavný súd SR vo veci rozhodol, až do dnešného dňa, nedošlo k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, pričom posledné dve pojednávania, ktoré boli vytýčené na deň 14.12.2023 a 13.02.2024 boli odročené len z dôvodu toho, že sa žalovaný v 1. rade, nedostavil na pojednávanie. Naposledy bolo pojednávanie odročené na neurčito, čo iba zdôrazňuje právnu neistotu sťažovateľa, vzhľadom k tomu, že konanie je vedené od roku 2016 a už raz Ústavný súd SR vo veci konštatoval vznik neodôvodnených priet'ahov. Za obdobie takmer deviatich mesiacov tak súd podľa názoru sťažovateľa nevedol konanie účelne a efektívne tak, aby mohol dospieť k meritornému rozhodnutiu. Doposiaľ nie je ani známy ďalší termín pojednávania.“*.

6. Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľ v zásadnom odôvodnil celkovou dĺžkou napadnutého konania, ktorá ovplyvnila postoj sťažovateľa k všeobecným súdom. Je neakceptovateľné, aby *„v právnom štáte čakal viac ako osem rokov na efektívne a hospodárne konanie súdu smerujúce k vydaniu rozhodnutia vo veci samej. Sťažovateľ zastáva názor, že v jeho právnej veci neexistovali objektívne prekážky, ktoré by ospravedlňovali neefektívny postup a obdobie nečinnosti súdu.“*.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom v poradí druhej ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov priet'ahovým postupom mestského súdu v konaní, ktoré dosiaľ trvá viac ako osem rokov a nie je právoplatne skončené.

8. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017). Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

9. Ústavný súd sa zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti sťažovateľa so zreteľom na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd) ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

10. Sťažovateľ sa po 9 mesiacoch od právoplatnosti nálezu ústavného súdu opätovne obrátil na ústavný súd v tej istej veci a tvrdí, že aj naďalej v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prietahom, a tým aj k porušovaniu jeho označených práv.

11. Z predloženého súdneho spisu vyplýva, že v čase rozhodovania ústavného súdu o prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľa na prietahy v napadnutom konaní sa uskutočnilo pojednávanie vo veci, a to 8. júna 2023. Ďalšie pojednávanie určené na 5. september 2023 bolo odročené na 14. september 2023 z dôvodu na strane zákonnej sudkyne. V dôsledku čerpania zahraničnej dovolenky právneho zástupcu žalovaného v 2. rade bolo pojednávanie nariadené na 14. september 2023 odročené na 10. október 2023, keď sa aj uskutočnilo. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného v 2. rade o odročenie pojednávania z dôvodu jeho kolízie s iným pojednávaním a nesúhlasu klienta so substitúciou bolo pojednávanie nariadené na 21. november 2023 odročené na 14. december 2023. Po jeho uskutočnení určil mestský súd ďalší termín pojednávania na 13. február 2024 na účely vykonania dokazovania výsluchom žalovaného v 1. rade. Pred pojednávaním žalovaný v 1. rade písomne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu akútneho zhoršenia zdravotného stavu. Ostatné pojednávanie v napadnutom konaní uskutočnené 13. februára 2024 bolo odročené na neurčito s tým, že žalovanému v 1. rade bude uložená povinnosť v súdom uloženej lehote podať písomnú odpoveď na súdom predložené otázky a doručiť ju mestskému súdu. Táto povinnosť bola žalovanému v 1. rade uložená uznesením z 20. marca 2024 po tom, ako sťažovateľ a žalovaní v 3. a vo 4. rade využili možnosť predložiť súdu otázky, ktoré žiadajú, aby im žalovaný v 1. rade zodpovedal.

12. Vychádzajúc z uvedeného, sa ústavný súd nestotožňuje s názorom sťažovateľa, že postup mestského súdu po právoplatnosti nálezu ústavného súdu nesmeruje k vydaniu rozhodnutia vo veci samej. Postup mestského súdu pri určení ďalšieho termínu pojednávania je momentálne obmedzený zdravotným stavom žalovaného v 1. rade, ktorého považuje za potrebné vypočúť. K uvedenej skutočnosti však pristupuje aktívne so snahou o získanie jeho písomného stanoviska (výpovede) vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav na účely určenia termínu pojednávania (uznesenie z 20. marca 2024). Ďalší postup bude na zväžení mestského súdu po splnení (resp. nesplnení) si súdom uloženej povinnosti žalovaným v 1. rade.

13. Podľa názoru ústavného súdu zo strany mestského súdu po právoplatnosti nálezu ústavného súdu nedošlo k takému zásahu do práv sťažovateľa, ktorý by zodpovedal ústavne relevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. V súhrne s doterajším priebehom napadnutého konania však ústavný súd zároveň pripomína, že prípadná následná nečinnosť mestského súdu alebo jeho prípadná následná neefektívna, resp. nesústreďená činnosť by mohla založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných prietahov, čo by mohlo mať za následok vyslovenie porušenia práv sťažovateľa ústavným súdom. V takom prípade by toto rozhodnutie nebolo prekážkou prípustnosti opätovného konania pred ústavným súdom a rozhodovania vo veci samej, čo však neplatí pre alternatívu unáhlene opakovaného podania ústavnej sťažnosti.

15. Z uvedených dôvodov, vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2024

Libor Duľa
predseda senátu